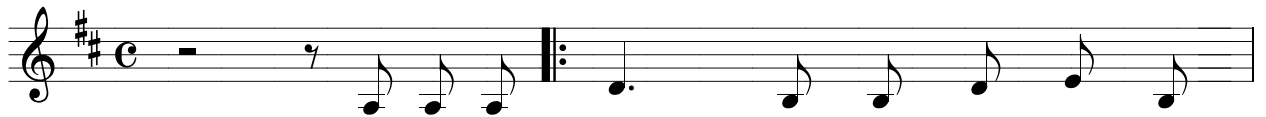

Mẹ hiền của tôi.

Phạm Đăng Khương

Một đời vì con một đời bên mái tranh
...qua Mẹ hiền vui với ruộng

nghèo vườn Một đời vì con Mẹ nặng đôi gánh trên
Trọn một tình thương Mẹ dành cho cả đàn

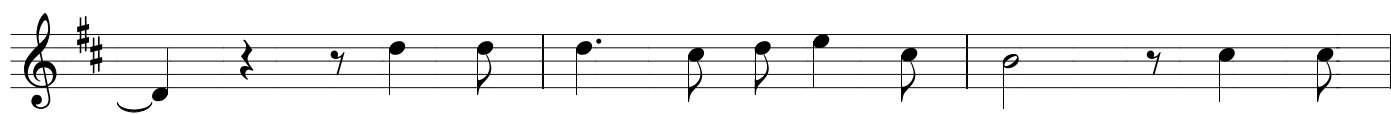
vai con Từng mùa xuân qua Mẹ mong con lớn từng
con Mẹ là con sông bình yên xuôi giữa dòng

ngày Rồi mùa đông về Mẹ lạnh những chiều mưa bay
đời Từng ngày vui...

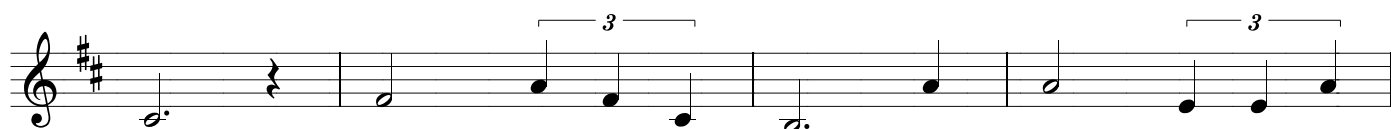
Ngày lại ngày...
...buồn Mẹ nhớ bước chân con về

Con đi xa lẹ rừng mắt Mẹ già Đêm qua

đêm Mẹ chờ con dưới hiên nhà Ôi tấm thân hao

gầy Trong mắt sâu đông đầy nỗi nhớ mong con tháng

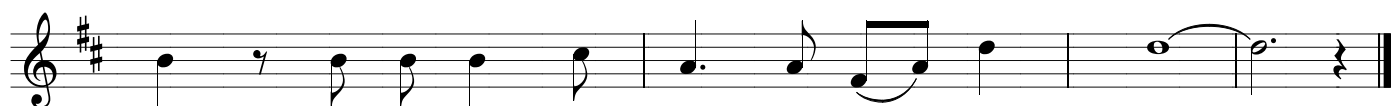
ngày Chờ một ngày mai chờ ngày con ghé thăm

nhà Trọn tình Mẹ con trọn tình năm tháng chia

xa Giọt lệ mừng vui Mẹ như không nói thành

lời mà thành dòng sông dài ra biển bao la!